

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 Rs 151717 23 Rs 2
Brčko, 06.12.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužiteljice Lj.M., kći C., iz B., ..., koju zastupa punomoćnik Srđan Marjanović, advokat iz Brčkog, protiv tuženog JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, ulica Studentska broj 13, koga zastupa zastupnik po zakonu-direktor Kemal Atić iz Brčkog i punomoćnik H. B., advokatski pripravnik u kancelariji advokata Amera Ramića iz Brčkog, radi poništenja rješenja o otkazu i isplate, v.sp. 5.000,00 KM, nakon održane usmene, neposredne, glavne i javne rasprave zaključene dana 06.12.2024. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Poništava se, kao nezakonito, rješenje tuženog JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine te se obavezuje tuženi da tužiteljicu Lj. M. iz B. vrati na radno mjesto Administrator-referent na protokolu u JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH.

II

Obavezuje se tuženi da tužiteljici, na ime zaostalih neto plata, isplati:

- za mjesec 10/2022 iznos od 833,71 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.11.2022. godine pa do konačne isplate;
- za mjesec 11/2022 iznos od 1.029,91 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2022. godine pa do konačne isplate;
- za mjesec 12/2022 iznos od 1.029,91 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2023. godine pa do konačne isplate;
- za mjesec 03/2023 iznos od 1.029,91 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2023. godine pa do konačne isplate;

te da Fondu PIO Republike Srpske za tužiteljicu za mjesece 10., 11. i 12. mjesec 2022. godine isplati iznos od 1.067,41 KM, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

III

Odbija se tužiteljica sa viškom zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate preko dosuđenog do potraživanog perioda, kao neosnovan.

IV

Obavezuje se tuženi da tužiteljici, na ime troškova parničnog postupka, isplati iznos od 1.410,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Tužiteljica je, putem punomoćnika, ovom sudu dana 01.11.2022. godine podnijela tužbu protiv tuženog radi poništenja rješenja o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze od 07.10.2022. godine i radi isplate. U tužbi je navela da je poslodavac tužiteljice – ovdje tuženi, tužiteljici otkazao ugovor o radu zaključen na neodređeno vrijeme na radnom mjestu Administrator-referent na protokolu u Službi za odnose sa potrošačima, radi teže povrede radne obaveze i to rješenjem o otkazu ugovora o radu broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.1-01-KA-001 od 07.10.2022. godine. Istakla je da je JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko osnovano dana 28.12.2007. godine, dok je sa radom započeo dana 01.01.2008. godine. Prije osnivanja JP, tužiteljica je bila zaposlena u Vladi Brčko distrikta BiH pri Odjeljenju za komunalne poslove-Pododjeljenje za elektrodistribuciju, na radnom mjestu KV čitač-kontrolor, sa propisanom KV stručnom spremom i III 1 platnim razredom. U trenutku zasnivanja radnog odnosa tužiteljica je imala završenu trogodišnju srednju stručnu spremu, a nakon osnivanja JP, te na osnovu člana 14. Odluke o osnivanju JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH broj: 0-02-022-81/07 od 26.06.2007. godine, svi zaposlenici Odjeljenja za komunalne poslove-Pododjeljenje za elektrodistribuciju, pa tako i tužiteljica, raspoređeni su u JP. Preuzeti radnici preraspoređeni su u novoosnovano J.P. bez konkursne procedure. Na osnovu odluke Upravnog odbora JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH o zasnivanju radnog odnosa na neodređeno vrijeme sa zaposlenicima koje je Odlukom Gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj: 01-014-024356/07 od 28.12.2007. godine preuzelo JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH od 14.01.2010. godine, tužiteljica je zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 02.01-402/10-34 od 25.01.2010. godine na radnom mjestu Administrator-referent na protokolu, za koju je potrebna srednja stručna sprema društvenog/tehničkog smjera. Tužiteljica je 2007. godine upisala, a 2008. godine završila četvrti stepen srednje tehničke škole u S., R. S., a nakon položenih stručnih ispita, odbranjenog maturalnog rada, tužiteljica je stekla diplomu o stečenom srednjem obrazovanju IV stepena. Navodi da je predmetnu diplomu nostrifikovala podnošenjem zahtjeva za nostrifikaciju Odjeljenju za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH koje je, provodeći postupak provjere diplome i ekvivalencije inostranih školskih svjedočanstava, u skladu sa članom 9 Uputstva o nostrifikaciji i ekvivalenciji inostranih školskih svjedočanstava Gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj: 01-014-103/02 od 19.03.2002. godine, donijelo rješenje o nostrifikaciji diplome broj UP-I-07-37-024486/08 od 07.11.2008. godine. Tužiteljica je stečenu diplomu IV stepena srednje stručne spreme, nakon nostrifikacije, predala i svom poslodavcu. U momentu zaključivanja ugovora o radu, stečena diploma IV stepena nije bila uslov za zasnivanje radnog odnosa jer je tužiteljica svoj prvi radni odnos zasnovala sa III stepenom srednje stručne spreme te je sa tom spremom i nastavila svoj rad kod poslodavca, a što je evidentno i iz organizacionog plana tuženog. Postupajući po naredbi Gradonačelnika, Upravna inspekcija je u postupku provjere stečenih diploma radnika JP, došla do saznanja da stečena diploma tužiteljice nije vjerodostojna pa je protiv tužiteljice vođen disciplinski postupak u kojem je prvo donesena odluka o oslobađanju zaposlenika disciplinske odgovornosti od 30.09.2022. godine, a nakon toga je ista odluka preinačena odlukom Upravnog odbora kojom je tužiteljica oglašena odgovornom za težu povredu radne obaveze-davanje netačnih podataka i dokaza o činjenicama bitnim za zaključenje ugovora o radu, broj predmeta: 01-02231/22, broj akta: 02.02-03-KC-001 od 06.10.2022. godine, te je direktor tuženog donio rješenje o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze. Međutim, tužiteljica tvrdi da stečena diploma IV stepena srednje stručne spreme uopšte nije ni bila uslov za zasnivanje radnog odnosa jer je minimalni uslov za zasnivanje radnog odnosa bio III stepen srednje stručne spreme pa onda tužiteljica nije ni dala netačne podatke i dokaze o činjenicama bitnim za zaključenje ugovora o radu. Stoga ovakvo ponašanje tužiteljice nije predviđeno kao povreda radne obaveze ni po zakonu ni po internom aktu tuženog, pa je rješenje Upravnog odbora tuženog neosnovano i nezakonito. Tužiteljica je predložila da sud poništi rješenje tuženog o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze, broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine te da obaveže

tuženog da tužiteljicu vrati na radno mjesto Administrator-referent na protokolu u JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. BiH, te da obaveže tuženog da tužiteljici isplati na ime zaostalih neto plata iznos od 966,36 KM za svaki mjesec počev od 07.10.2022. godine pa do dana povratka na posao, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana dospijeca svake mjesečne neto plate pa do konačne isplate, kao i da Fondu PIO Republike Srpske za tužiteljicu uplati iznos od 269,45 KM, a Fondu Zdravstvenog osiguranja Brčko distrikt BiH da za tužiteljicu uplati iznos od 174,78 KM na ime doprinosa za svaki mjesec počev od 07.10.2022. godine do konačnog vraćanja tužiteljice na posao, kao i da tuženi tužiteljici nadoknadi troškove postupka, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Podneskom od 12.11.2024. godine tužiteljica je, nakon obavljenog vještačenja po vještaku ekonomske struke, konačno postavila tužbeni zahtjev kojim je tražila da sud poništi rješenje tuženog o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine, te da naloži tuženom da tužiteljicu vrati na radno mjesto Administrator-referent na protokolu u JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, kao i da obaveže tuženog da tužiteljici na ime zaostalih plata isplati za mjesec 10/200 iznos od 833,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2022. godine pa do konačne isplate, za mjesec 11/2022 iznos od 1.029,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2022. godine pa do konačne isplate, za mjesec 12/2022 iznos od 1.029,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2022. godine pa do konačne isplate, za mjesec 03/2023 iznos od 1.029,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2023. godine pa do konačne isplate, te da Fondu PIO RS za tužiteljicu za mjesece 10, 11, 12.2022. godine isplati iznos od 1.067,41 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, te da tuženi nadoknadi i troškove postupka tužiteljici.

U toku postupka tužiteljica je istakla da diploma o završenom IV stepenu srednje stručne sprema nije ni bila uslov za radno mjesto administrator-referent obzirom da se za to radno mjesto tražila samo SSS. Istakla je da nije falsifikovala diplomu nego je tuženom priložila nostrifikovanu diplomu od strane organa Vlade Brčko distrikta BiH, pa stoga nije dovela u zabludu poslodavca. Diploma nije bila uslov za Aneks ugovora o radu jer je Aneks uslijedio nakon Pravilnika 8/2022, a svim zaposlenicima je linearno povećan koeficijent. Predložila je da sud usvoji konačno postavljen tužbeni zahtjev te da obaveže tuženog da tužiteljici isplati i troškove postupka koji se odnose na radnje sastava tužbe i zastupanja na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 240,00 KM, na ime takse na tužbu i presudu od po 100,00 KM, na ime vještačenja iznos od 250,00 KM, te za zastupanje na tri nastavka ročišta u iznosima od po 120,00 KM.

Tuženi je u odgovoru na tužbu od 05.12.2022. godine, preko punomoćnika, osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti navodeći da je dana 09.09.2022. godine Kancelarija gradonačelnika Brčko distrikta BiH – Upravna inspekcija, dopisom obavijestila tuženog da su u postupku provjere vjerodostojnosti diploma, koju vrši Upravna inspekcija po osnovu naredbe gradonačelnika od 24.12.2012. godine i 09.01.2015. godine, te i od 28.04.2015. godine, kao i po osnovu zaključka Vlade Brčko distrikta BiH od 25.01.2019. godine, te po osnovu obavještenja Srednje tehničke škole S., ustanovili da diploma tužiteljice nije izdata od strane obrazovne institucije koja je navedena u svjedočanstvu. Nakon što su zaprimljene takve informacije, protiv tužiteljice je pokrenut disciplinski postupak zbog teže povrede radne obaveze iz člana 114 stav 1 tačka i) Zakona o radu Brčko distrikta BiH – davanje netačnih podataka i dokaza o činjenicama bitnim za zaključenje ugovora o radu pa je po okončanju disciplinskog postupka tužiteljici i otkazan radni odnos zbog učinjenja teže povrede radne obaveze. Tužiteljici je u disciplinskom postupku omogućeno izjašnjenje o elementima odgovornosti koja joj se stavlja na teret u smislu odredbe člana 119 Zakona o radu Brčko

distrikta BiH, kao i aktivna odbrana sa mogućnošću predlaganja i izvođenja dokaza te angažovanja kvalifikovanog punomoćnika-advokata. Tuženi navodi da je za zaključenje Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25.01.2010. godine te Aneksa ugovora o radu od 03.03.2022. godine, kao i za prijavu o promjeni u toku osiguranja za zdravstveno osiguranje radnika od 30.01.2008. godine, kao činjenični osnov uzeta falsifikovana diploma. Dakle tužiteljica je tuženom dala netačne podatke i dokaze o navodnoj stručnoj spremi „elektrotehničar računara“ i ta promjena završene vrste škole je i bila predmetom prijave o promjeni podataka u toku osiguranja za zdravstveno osiguranje od 30.01.2008. godine, a taj netačan podatak je korišten i prilikom zaključenja ugovora o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu Administrator-referent na protokolu od 25.01.2010. godine, a i za zaključenje Aneksa ugovora od 03.03.2022. godine kojim aneksom je tužiteljici utvrđen koeficijent 3,0, a taj koeficijent tužiteljica ne bi mogla ostvariti da nije izvršila promjenu podataka o završenoj stručnoj spremi i navodnom sticanju zvanja „elektrotehničar računara“ odnosno IV stepena obrazovanja po predbolonjskom sistemu. Tuženi smatra da su neosnovane tvrdnje tužiteljice da je odluka Upravnog odbora tuženog nepravilna i nezakonita, pa je tuženi predložio da sud odbije tužbeni zahtjev i obaveže tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Tokom postupka tuženi je istakao da je tužiteljica poslodavcu dala netačan podatak jer je dokazano da je njena diploma falsifikovana, a ta diploma je bila osnov za Aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme. Izvršena je i prijava o predmetu promjene podataka za zdravstveno osiguranje po osnovu IV stepena srednje stručne spreme. Tužiteljici je po osnovu te diplome, odnosno nakon Aneksa ugovora, povećan koeficijent na 3,0. Tužiteljica nije osporavala utvrđenja da je diploma falsifikovana niti je dovela u pitanje pravilnost provedenog disciplinskog postupka. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljice te obaveže tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove postupka prema pismenom troškovniku od 06.12.2024. godine.

Tokom dokaznom postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: Rješenje o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, broj predmeta: 02.01-02232/22, broja akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme sa punim radnim vremenom broj: 01-014-010116/06 od 04.07.2006. godine, Aneks ugovora o radu broj: 01-014-010116/06-1 od 17.07.2007. godine, rješenje o prestanku radnog odnosa tužiteljici doneseno od strane gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj: 01-014-024445/07 od 28.12.2007. godine, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 02.01-402/10-34 od 25.01.2010. godine, izvod iz organizacionog plana tuženog za radno mjesto administrator-referent na protokolu, svedočanstvo na ime tužiteljice od 24.01.2008. godine, diploma o stečenom srednjem obrazovanju od 30.01.2008. godine, rješenje o nostrifikaciji diplome Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta broj: UP-I-07-37-024486/08 od 07.11.2008. godine, Uputstvo o nostrifikaciji i ekvivalenciji inostranih školskih svjedočanstava broj: 01-014-103/02 od 19.03.2002. godine, naredba gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj: 05-000445/15 od 28.04.2015. godine, odluka tuženog o oslobađanju zaposlenika disciplinske odgovornosti od 30.09.2022. godine, odluka tuženog – Upravnog odbora od 06.10.2022. godine, dopis Upravne inspekcije-dostava podataka od 09.09.2022. godine, dopis Srednje tehničke škole S. – provera verodostojnosti dokumenta, od 26.04.2022. godine, dopis Upravne inspekcije od 08.04.2022. godine-Provjera vjerodostojnosti diploma, odluka tuženog o pokretanju disciplinskog postupka broj predmeta: 02.1-02101/22 od 15.09.2022. godine, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 02.1-402/10-34 od 25.01.2010. godine, prijava o promjeni u toku osiguranja od 29.10.2009. godine, potvrda o podnesenoj prijavi o promjeni u toku osiguranja na ime tužiteljice od 29.10.2009. godine, Aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj predmeta: 02.07/1-00531/22 od 03.03.2022. godine, organizacioni plan tuženog od februara 2016. godine, Izvod Pravilnika o izmjeni Pravilnika o platama i

drugim pitanjima zaposlenika JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 8/2022), obračunski list plaće na ime tužiteljice za mjesec septembar 2022., august 2022., juli 2022., juni 2022. godine i mjesec maj 2022. godine, obavještenje Tužilaštva Brčko distrikta BiH broj: T18 0 KT 0016505 22 od 12.09.2023. godine, fotokopija radne knjižice na ime tužiteljice, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Boriše Damjanca od 12.01.2024. godine, dopuna nalaza i mišljenja vještaka Boriše Damjanca od 20.02.2024. godine, organizacioni plan tuženog od 05.09.2022. godine, Pravilnik o sistematizaciji radnih mjesta tuženog broj: 01-10004/08 od 17.11.2008. godine, odluka o usvajanju Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta tuženog broj: 01-10004/08 od 17.11.2008. godine, odluka o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta broj: 01-3668/09 od 17.03.2009. godine, odluka o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnih mmjesta tuženog od 26.06.2009. godine, odluka o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta tuženog od 06.10.2009. godine, odluka o izmjenama i dopunama Organizacionog plana tuženog broj: 01-55-05529-3/10 od 25.06.2010. godine, odluka o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta tuženog broj predmeta: 01-18424/11 od 19.12.2011. godine, odluka o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta tuženog broj predmeta: 01-01123/12 od 13.02.2012. godine, odluka o izmjenama i dopunama Organizacionog plana tuženog od 27.06.2012. godine, odluka o izmjenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta tuženog od 04.02.2013. godine, odluka o izmjenama i dopunama Organizacionog plana tuženog od 29.05.2013. godine, odluka o izmjenama i dopunama Organizacionog plana tuženog od 17.10.2013. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 16.12.2013. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Organizacionog plana tuženog od 26.12.2013. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 27.02.2014. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 30.06.2014. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 29.09.2014. godine, o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 16.12.2013. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 17.03.2015. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 27.05.2015. godine, o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 30.12.2015. godine, odluka o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 06.09.2016. godine, Pravilnik o dopunama Pravilnika o sistematizaciji radnjih mjesta tuženog od 21.12.2018. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih mjesta kod tuženog od 21.11.2019. godine, Pravilnik o izmjeni i dopuni Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta tuženog od 07.06.2021. godine, Pravilnik o sistematizaciji radnih mjesta tuženog-prečišćen tekst od 05.09.2022. godine. Provedeni su i dokazi saslušanjem tužiteljice, saslušanjem svjedoka B. Đ. i M. G. i vještačenjem po vještaku ekonomske struke Boriši Damjanac uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja.

Na osnovu ocjene navoda stranke, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21, u daljem tekstu: ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među strankama nije sporno da je tužiteljica bila zaposlenik Odjeljenja za komunalne poslove pri Vladi Brčko distrikta BiH još od 2006. godine, da je radila na radnom mjestu KV čitač-kontrolor u Odjeljenju za komunalne poslove-Pododjeljenje za elektrodistribuciju i to sa srednjom stručnom spremom III stepena po osnovu završene trogodišnje Srednje tehničke škole Brčko, da je po osnivanju ovdje tuženog od 2008. godine i tužiteljica bila zaposlenik tuženog na radnom mjestu sekretarica, dok je mijenjala kolegicu koja je bila na porodiljskom odsustvu, a da je po osnovu internog premještaja tužiteljica zaposlena na radno mjesto administrator-referent na protokolu za koje radno mjesto je zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme dana 25.01.2010. godine. Nije sporno i da je tužiteljica tuženom priložila diplomu i rješenje o nostrifikaciji te diplome od 30.01.2008. godine o završenom IV stepenu Srednje tehničke škole S. za zanimanje elektrotehničar računara, te da je tužiteljica, po zaključenju Ugovora o radu iz 2010. godine bila prijavljena na zdravstveno i PIO MIO sa IV stepenom SSS kao elektrotehničar računara na radnom mjestu administrator-referent na protokolu kod tuženog. Također nije sporno i da je utvrđeno da je diploma tužiteljice falsifikovana, kao ni činjenica da je tužiteljica dobila otkaz Ugovora o radu po osnovu rješenja tuženog o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze od 07.10.2022. godine doneseno od strane direktora tuženog nakon što je Upravni odbor tuženog donio odluku dana 06.10.2022. godine (kada je i prestao radni odnos tužiteljici) kojom je utvrdio disciplinsku odgovornost tužiteljice te joj izrekao disciplinsku mjeru prestanak radnog odnosa.

Međutim, među strankama je sporno da li je tužiteljica zasnovala radni odnos kod tuženog 2010. godine na radnom mjestu administrator-referent na protokolu po osnovu završenog IV stepena SSS, da li se po organizacionom planu tuženog za to radno mjesto traži SSS IV stepena, te da li je tužiteljica zaista učinila težu povredu radne obaveze koja nužno dovodi do prestanka radnog odnosa pa s tim u vezi je sporno i da li je rješenje tuženog o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze od 07.10.2022. godine zakonito i pravilno.

Uvidom u Ugovor o radu na određeno vrijeme sa punim radnim vremenom od 24.07.2006. godine sud je utvrdio da je tužiteljica kod poslodavca Brčko distrikt BiH zasnovala radni odnos na određeno vrijeme sa početkom od 04.07.2006. godine i trajanjem do 03.07.2007. godine i to na radnom mjestu KV čitač-kontrolor u Odjeljenju za komunalne poslove-Pododjeljenje za elektrodistribuciju za koju poziciju je Organizacionim planom uprave Brčko distrikta BiH propisana KV stručna sprema i III 1 platni razred.

Uvidom u Aneks Ugovora o radu od 17.07.2007. godine sud je utvrdio da je tužiteljica Ugovor o radu zaključila od 04.07.2006. godine do uspostavljanja javnog preduzeća, a najkasnije do 31.12.2007. godine, a na osnovu odluke o izmjeni i dopuni odluke gradonačelnika broj: 01-014-008321/06 od 29.06.2006. godine.

Iz rješenja Gradonačelnika od 28.12.2007. godine slijedi da je tužiteljici kao zaposleniku Odjeljenja za komunalne poslove, Pododjeljenje za elektrodistribuciju, prestao radni odnos zbog osnivanja Javnog preduzeća „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH i izdvajanja Odjeljenja za komunalne poslove iz organa uprave Brčko distrikta BiH, te je tužiteljica raspoređena u navedeno JP. Imenovanoj je radni odnos prestao sa 31.12.2007. godine.

Uvidom u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 25.01.2010. godine sud je utvrdio da je tužiteljica Ugovor zaključila sa ovdje tuženim, da je tužiteljica počela sa radom 01.01.2010. godine na neodređeno vrijeme, na radnom mjestu Administrator-referent na protokolu kod tuženog, da je članom 3 Ugovora određeno da će tužiteljica obavljati

administrativne, stručno-tehničke i organizacione poslove te i druge poslove određene Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta uz promjene opisa radnog mjesta u skladu sa eventualnim izmjenama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta. Odredbom člana 5 stav 2 Ugovora je određeno da zaposlenik može, u skladu sa njegovom stručnom spremom, biti raspoređen od strane poslodavca na drugo radno mjesto usljed izmjena Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, a članom 6 se ovdje tužiteljica kao zaposlenik obavezala da će polaziti od načela savjesnosti i poštenja. Odredbom člana 13 stav 1 Ugovora je određeno da tužiteljici pripada koeficijent 2,5.

Uvidom u Aneks Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 03.03.2022. godine sud je utvrdio da je izmijenjen član 13 stav 1 Ugovora o radu od 25.01.2010. godine na način da sada tužiteljici pripada koeficijent 3,0.

Iz prijave o promjeni u toku osiguranja (za zdravstveno osiguranje) na ime tužiteljice od 29.10.2009. godine sud je utvrdio da je tužiteljica prijavljena sa vrstom završene škole – elektrotehničar računara po osnovu stečene diplome od 30.01.2008. godine, a sud je ove činjenice utvrdio i iz Potvrde o podnesenoj prijavi o promjeni u toku osiguranja (PIO MIO) od 29.10.2009. godine. Tužiteljica je bila prijavljena na radnom mjestu administrator-referent na protokolu.

Iz odluke tuženog od 30.09.2022. godine o oslobađanju zaposlenika disciplinske odgovornosti sud je utvrdio da je direktor tuženog dana 15.09.2022. godine donio odluku o pokretanju disciplinskog postupka zbog indicija da je ovdje tužiteljica počinila težu povredu radne dužnosti iz člana 114 tačka i) Zakona o radu Brčko distrikta BiH – davanje netačnih podataka i dokaza o činjenicama bitnim za zaključenje ugovora o radu. U toj odluci se navodi da je dana 09.09.2022. godine Kancelarija Gradonačelnika – Upravna inspekcija dopisom obavijestila tuženog da je u postupku provjere diploma utvrdila da ovdje tužiteljici nije izdata diploma od strane obrazovne institucije koja je navedena u svjedočanstvu (Srednja tehnička škola S.). U toku disciplinskog postupka tužiteljica je izjavila da stečena diploma o srednjem obrazovanju nije ni bila uslov za zasnivanje radnog odnosa kod ovdje tuženog, te se za radno mjesto Administrator-referent na protokolu prema organizacionom planu traži SSS bez navođenja da li se radi o trećem ili četvrtom stepenu srednje stručne spreme. Disciplinska komisija je utvrdila da tužiteljica nije imala namjeru da daje netačne podatke budući da je njena diploma bila nostrifikovana od strane Komisije za nostrifikaciju i ekvivalenciju inostranih školskih svjedočanstava, pa je disciplinska komisija utvrdila da tužiteljica nije počinila povredu radne obaveze iz člana 114 tačka i) Zakona o radu Brčko distrikta BiH.

Iz odluke tuženog – Upravnog odbora od 06.10.2022. godine slijedi da je žalba direktora tuženog protiv rješenja disciplinske komisije tuženog uvažena, te je ista preinačena na način da se zaposlenici, ovdje tužiteljici, izriče disciplinska mjera prestanak radnog odnosa. Iz obrazloženja odluke slijedi da je tužiteljica krivotvorila diplomu i da je kao takvu diplomu upotrijebila za potrebe radnog odnosa u preduzeću. Tužiteljica se u disciplinskom postupku nije branila u smislu da je dokazivala da diploma nije falsifikovana i da je kao takvu nije koristila za potrebe radnog odnosa.

Iz rješenja o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze od 07.10.2022. godine slijedi da je tuženi tužiteljici otkazao ugovor o radu na radnom mjestu Administrator-referent na protokolu u Službi za odnose sa potrošačima, zaključen na neodređeno vrijeme zbog teže povrede radne obaveze, te je članom 2 rješenja određeno da ugovor o radu prestaje sa danom 06.10.2022. godine kada se i raskida radni odnos.

Iz rješenja Gradonačelnika od 28.12.2007. godine slijedi da je tužiteljici kao zaposleniku Odjeljenja za komunalne poslove, Pododjeljenje za elektrodistribuciju, prestao radni odnos zbog osnivanja Javnog preduzeća „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt BiH i izdvajanja Odjeljenja za komunalne poslove iz organa uprave Brčko distrikta BiH, te je tužiteljica raspoređena u navedeno javno preduzeće. Imenovanoj je radni odnos prestao sa 31.12.2007. godine.

Iz rješenja o nostrifikaciji diplome od 07.11.2008. godine slijedi da je Odjeljenje za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH tužiteljici priznalo diplomu o stečenom srednjem obrazovanju Srednje tehničke škole u S.-obrazovni profil elektrotehničar računara IV stepen stručne spreme, stečeno u R. S.30.01.2008. godine koju je na ime tužiteljice izdala Srednja tehnička škola u S. Uvidom u diplomu od 30.01.2008. godine sud je utvrdio da je ista izdata tužiteljici o stečenom srednjem obrazovanju za obrazovni profil elektrotehničara računara, a uvidom u dopis Upravne inspekcije Kancelarije Gradonačelnika od 09.09.2022. godine sud je utvrdio da diploma koju je posjedovala tužiteljica nije izdata od strane obrazovne institucije koja je navedena u svjedočanstvu (što slijedi iz akra Srednje tehničke škole S. od 26.04.2022. godine.

Uvidom u radnu knjižicu tužiteljice sud je utvrdio da su i tu upisani podaci o završenoj školi SSS IV stepen, zanimanje Elektrotehničar računara, a po osnovu rješenja o nostrifikaciji diplome Odjeljenja za obrazovanje Brčko distrikta BiH .

Prema organizacionom planu tuženog od februara 2016. godine slijedi da su minimalni uslovi za radno mjesto administrator-referent na protokolu stručna sprema SSS-društvena/tehnička i jedna godina radnog iskustva.

Po osnovu Pravilnika o izmjeni pravilnika o platama i drugim primanjima zaposlenika tuženog („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 8/2022) sud je utvrdio da se koeficijenti po radnim mjestima uvećavaju za 0,5 koeficijenta (dakle 2022. godine kada je tužiteljica i zaključila Aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme).

Uvidom u dostavljene Pravilnike o sistematizaciji radnih mjesta i odluke tuženog sud je utvrdio da je od 2008. godine za radno mjesto, na kojem je tužiteljica radila prije otkaza Ugovora o radu, bila propisana SSS društvenog/tehničkog smjera, kao što je to određeno i Organizacionim planom tuženog od 05.09.2022. godine (dio koji se odnosi na Odjeljenje za logistiku, strana 16).

Iz iskaza tužiteljice u svojstvu parnične stranke slijedi da je od 2006. godine radila u Odjeljenju za komunalne poslove pri Vladi Brčko distrikta BiH, da je primljena na tu poziciju po javnom konkursu, da je radila sa srednjom stručnom spremom, te da je po osnivanju tuženog prešla kod istog, dakle svi radnici iz Odjeljenja su po automatizmu prešli kod tuženog, a po osnovu odluke Skupštine Brčko distrikta BiH. Ističe da je 2006. godine primljena sa srednjom stručnom spremom III stepena, a na konkurse na kojima je tražen IV stepen SSS nije se prijavila. Navodi da se 2007. godine raspitivala te da joj je saopšteno da bi bilo dobro da završi i IV stepen srednje stručne spreme kako bi joj se mogla povećati plata te je i željela da završi taj IV stepen pa je u istureno odjeljenje u N. S. uplatila prvu ratu. Kontaktirala je sa profesorom iz N. S., položila je par ispita, slala je radove, uplatila II ratu te je dobila i temu za maturalni rad, dakle sve u N. S. gdje je bilo istureno odjeljenje Srednje tehničke škole u S. Navodi da je položila maturalni rad, da je dobila potvrdu te je i uplatila iznos za izdavanje diplome. Predala je zahtjev za nostrifikaciju diplome, dobila je rješenje o nostrifikaciji diplome od strane Odjeljenja za obrazovanje Brčko distrikt BiH. Tu diplomu je predala tuženom, a tada je već bila u radnom odnosu kod tuženog na radnom mjestu

sekretarica sa srednjom stručnom spremom III stepena. Navodi da je ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključila 2010. godine, da nije bio raspisan javni konkurs, nego je direktor tuženog određivao ko će se premjestiti na koju radnu poziciju u okviru tuženog. Ističe da se za njeno radno mjesto na koje je premještena (administrator, referent) nije tražio IV stepen srednje stručne spreme, nego samo SSS, te smatra da je ona te uslove na konkursu ispunila i bez stečene diplome iz S., odnosno N. S. Upravna inspekcija je obavijestila ovdje tužiteljicu da je njena diploma falsifikovana, te je dobila poziv od disciplinske komisije da je učinila težu povredu radne dužnosti. Nakon toga je tužiteljica otišla u S. te je tamo saznala da je prevarena i da njenih dokumenata u Srednjoj tehničkoj školi u S. nema. Saznala je da je bivši direktor te škole tako radio i drugima radi sticanja lične koristi. Navela je da je protiv tužiteljice pokrenut i krivični postupak zbog falsifikovanja te diplome, ali je oslobođena odgovornosti. Ističe i da je povećan koeficijent na 3,0 ali ne zbog diplome IV stepena SSS, nego je svima povećan koeficijent jer je ukinut topli obrok. Smatra da bi zasnovala radni odnos za isto radno mjesto i 2010. godine da nije imala tu diplomu IV stepena SSS, a i ranije je radila sa trogodišnjom srednjom školom. Navodi i da je u toku disciplinskog postupka imala pravo na odbranu te da ju je disciplinska komisija i oslobodila disciplinske odgovornosti, ali je Upravni odbor tuženog donio drugačiju odluku.

Iz iskaza svjedoka B. Đ. slijedi da je bila zaposlenik tuženog, da joj je tužiteljica poznata sa posla, da je znala za disciplinski postupak i da je tužiteljica dobila otkaz jer je diploma bila falsifikovana. Navela je da je koeficijent Aneksom ugovora iz 2022. godine svima povećan kod tuženog za 0,5 za vid izgubljenog toplog obroka, linearno. Istakla je i da su svi zaposleni Odjeljenja za komunalne poslove Vlade Brčko distrikta preuzeti kod tuženog po osnivanju tuženog, ali se ne sjeća da li je bio konkurs. Navodi i da je tužiteljica radila kao administrator kod tuženog, da je odlukom tuženog prebačena na to radno mjesto, da je tu trebao IV stepen SSS, ali za ranije radno mjesto tužiteljice na kojem je radila kod tuženog (sekretarica) nije trebao IV stepen.

Iz iskaza svjedoka M. G. slijedi da je zaposlenik tuženog, da poznaje tužiteljicu kao zaposlenika, da je protiv tužiteljice vođen disciplinski postupak, da je postojala naredba da se provjere sve diplome te da je poslije toga tužiteljica dobila otkaz jer je priložila falsifikovanu diplomu. Ranije je bila zaposlena kod tuženog, ali je 2010. godine zaključila ugovor na neodređeno vrijeme jer je priložila diplomu sa IV stepenom srednje stručne spreme i po osnovu te diplome je i zaključen ugovor sa tužiteljicom za radno mjesto administrator/referent na protokolu kod tuženog.

Ocijenom izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužiteljica 19... godine završila Srednju tehničku školu III stepena (zanimanje elektro-energetičar), da joj je to zanimanje upisano u radnu knjižicu, da je od 2006. godine radila sa tim zanimanjem (dakle sa srednjom stručnom spremom III stepena) na poslovima KV čitaoca-kontrolor u Odjeljenju za komunalne poslove-Pododjeljenje za elektrodistribuciju, za koje radno mjesto je prema Organizacionom planu tuženog bila propisana KV stručna sprema. Tužiteljica je radila na tim poslovima sve do 31.12.2007. godine kada joj je rješenjem Gradonačelnika Brčko distrikta BiH o prestanku radnog odnosa isti i prestao, te je, što slijedi iz iskaza svjedoka i iskaza tužiteljice (kojim iskazima je sud u cijelosti poklonio vjeru cijeneći iste objektivnim, uvjerljivim i u vezi jedan sa drugim i sa materijalnom dokumentacijom u spisu), tužiteljica sa drugim radnicima prešla kod tuženog (JP „Komunalno Brčko“ d.o.o.). Tužiteljica je kod tuženog u periodu 2008. i 2009. godine radila na poslovima sekretarice sa završenom Srednjom tehničkom školom III stepena, te je 2010. godine zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto administrator-referent na protokolu, na koju poziciju je imenovana odlukom direktora tuženog (interni premještaj), a nakon što je tužiteljica tuženom priložila diplomu Srednje tehničke

škole S. od 30.01.2008. godine (nostrifikovanu od organa nadležnog za nostrifikaciju u Brčko distriktu BiH) o završenom IV stepenu SSS – zanimanje elektrotehničar računara.

Sud je nadalje utvrdio da su prema Pravilnicima i odlukama tuženog o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta kod tuženog počev od 2008. godine pa do donošenja organizacionog plana 2016. godine, kao i prema Organizacionim planovima tuženog od februara 2016. godine i od 05.09.2022. godine, za radno mjesto administrator-referent na protokolu kao minimalni uslovi bili propisani stručna sprema SSS – društvena/tehnička i radno iskustvo 1 (jedna) godina na istim ili sličnim poslovima. Sud cijeni da je tužiteljica premještaj od direktora tuženog, odnosno Ugovor o radu na neodređeno vrijeme iz 2010. godine za radno mjesto administrator-referent na protokolu, dobila nakon što je tuženom priložila diplomu o stečenoj SSS IV stepena od Srednje tehničke škole S. (što su potvrdili i svjedoci), te je tužiteljica i prijavljena na zdravstveno osiguranje i PIO MIO sa stručnom spremom SSS IV stepena te joj je spram stručne spreme određen koeficijent 2,5 (kasnije je Aneksom ugovora iz 2022. godine povećan koeficijent na 3,0 ali je to povećanje od 0,5 bilo linearno svim zaposlenicima jer je ukinut topli obrok, dakle nije povećanje koeficijenta uslijedilo samo tužiteljici nakon dostavljanja diplome o SSS IV stepena, što slijedi iz iskaza svjedoka B. Đ. i Pravilnika o izmjeni pravilnika o platama i drugim primanjima zaposlenika tuženog („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 8/2022)). Po osnovu utvrđenja Upravne inspekcije tuženi je ustanovio da je diploma tužiteljice falsifikovana odnosno da ista nije izdata od Srednje tehničke škole S., u što se uvjerila i sama tužiteljica kada je otišla u tu školu jer ta škola nije imala njene dokumente. Tužiteljici je nakon takvih utvrđenja uslijedio otkaz ugovora o radu po osnovu odluke Upravnog odbora tuženog i rješenja tuženog o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze od 07.10.2022. godine (čije se poništenje traži tužbenim zahtjevom) jer je tužiteljica postupila suprotno odredbi člana 114 stav 1 tačka i) Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 34/19, 2/21, 6/21 i 15/22, u daljem tekstu Zakon o radu).

Naime, odredbom člana 114 stav 1 tačka i) Zakona o radu je propisano da se težom povredom radne obaveze smatra davanje netačnih podataka i dokaza o činjenicama bitnim za zaključenje ugovora o radu. Odredbom člana 113 stav 1 Zakona o radu je propisano da poslodavac može bez otkaznog roka otkazati ugovor o radu radniku u slučaju da je radnik odgovoran za težu povredu radnih obaveza iz ugovora o radu, a koji su takve prirode da ne bi bilo osnovano očekivati od poslodavca da nastavi radni odnos.

Sud je utvrdio da, iako je tužiteljica od direktora po osnovu odluke o internom premještaju tužiteljice na radno mjesto administrator-referent na protokolu raspoređena na to radno mjesto obzirom na posjedovanje diplome o završenoj SSS IV stepena (za koju je nesporno utvrđeno da je falsifikovana), sud cijeni da tužiteljici za zasnivanje radnog odnosa na radno mjesto administrator-referent na protokolu nije bila neophodna SSS IV stepena, nego SSS društveni/tehnički smjer. Tužiteljica, po ocjeni ovog suda, ima minimalne uslove u tom pogledu sa završenom Srednjom tehničkom školom III stepena (dakle završila je srednju školu, trogodišnji stepen, tehnički smjer), dok jednu godinu radnog iskustva tuženi kroz disciplinski postupak, a i kroz žalbeni postupak nije uopšte sporio niti doveo u pitanje, pa sud cijeni da je tužiteljica ispunjavala ovaj uslov po osnovu ranijeg rada kod tuženog na sličnim poslovima upravo sa srednjom školom tehničkog smjera, trećeg stepena.

Uvidom u organizacioni plan iz februara 2016. godine sud je utvrdio da je tuženi za određena radna mjesta tačno propisao kao minimalan uslov stručnu spremu SSS, IV stepen, pa tako za radno mjesto: referent za tehničku pripremu, referent za TS, analitičar, administrator, dok kod radnog mjesta na koje je bila raspoređena tužiteljica organizacionim

planom nije bilo traženo SSS IV stepena društveno/tehnički smjer, nego samo SSS društveno/tehnički smjer. Stoga, tužiteljica tuženom nije dala netačne podatke i dokaze o činjenicama koje su bile bitne za zasnivanje radnog odnosa kod tuženog, odnosno za zaključenje Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25.01.2010. godine jer je taj ugovor tužiteljica mogla zaključiti i sa stručnom spremom III stepena Srednje tehničke škole. Ukoliko je tuženi tužiteljici odredio koeficijent za platu prema stručnoj spremi IV stepena SSS, to je tuženi, nakon što je utvrđeno da je diploma falsifikovana, imao mogućnost od tužiteljice eventualno tražiti naknadu štete za primljene veće plate od onog što pripada tužiteljici prema stručnoj spremi koju zaista posjeduje, ali to nije mogao biti razlog za otkaz Ugovora o radu jer dokaz o završenom IV stepenu SSS nije mogao ni trebao biti uslov za zasnivanje radnog odnosa tužiteljice kod tuženog po zaključenom Ugovoru o radu iz 2010. godine, a što je utvrdila i disciplinska komisija tuženog u odluci od 30.09.2022. godine.

Nadalje, sud cijeni i da tužiteljica nije tuženom priložila falsifikovanu diplomu u namjeri da tuženog dovede u zabludu i za sebe pribavi korist, a što je sud utvrdio po osnovu iskaza tužiteljice u vezi sa obavještenjem Tužilaštva Brčko distrikta BiH od 12.09.2023. godine i u vezi sa odlukom tuženog o oslobađanju zaposlenika od disciplinske odgovornosti. Disciplinska komisija je u prvostepenom postupku kod tuženog oslobodila tužiteljicu disciplinske odgovornosti obzirom da je u postupku utvrđeno da tužiteljica nije imala namjeru da falsifikovanu diplomu preda tuženom nego je tužiteljica prvo nostrifikovala svoju diplomu koju je predala tuženom, ne znajući da je ista falsifikovana (slijedi iz iskaza tužiteljice kojem iskazu je sud u cijelosti poklonio vjeru obzirom da tuženi nijednim dokazom nije doveo u sumnju iskaz tužiteljice). Pa kada tužiteljica nije namjerno tuženom dala netačne podatke i dokaze, te kada takvi dokazi nisu mogli biti uslov za zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme kod tuženog, to je onda po ocjeni ovog suda rješenje tuženog broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine, nezakonita i nepravilna odluka, te se kao takva poništava.

Sud napominje da je Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 11. 07. 2008. godine zauzeo pravni stav pod brojem Su-435/08 koji navodi da „sud u sporovima pokrenutim povodom odluka o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze nema punu jurisdikciju, odnosno u radnim sporovima ovakve prirode domen sudskog razmatranja zakonitosti istih odluka bi trebalo da se svede na ispitivanje sljedećeg: a) da li je u postupku koji je prethodio donošenju odluke povrijeđen postupak propisan zakonom ili internim aktom; b) da li je određeno ponašanje zaposlenika predviđeno kao teža povreda radne obaveze zakonom ili internim aktom; c) da li su istinito utvrđene činjenice na osnovu kojih je odluka o otkazu donešena; a pri čemu pitanje kvalifikacije teže povrede radne obaveze, stepena odgovornosti, okolnosti pod kojima je učinjena povreda, ranijeg rada i ponašanja zaposlenika je u diskrecionoj sferi poslodavca, a ne suda.

Kako je sud utvrdio u ovom postupku da ponašanje tužiteljice kao zaposlenika dostavom falsifikovane diplome bez znanja da se radi o takvoj diplomi te u situaciji kada ta diploma nije bila uslov za zasnivanje radnog odnosa za radno mjesto administrator-referent na protokolu, ne predstavlja ponašanje predviđeno kao teža povreda radne obaveze zakonom ili internim aktom, te kako Upravni odbor tuženog, po ocjeni ovog suda, nije istinito utvrdio činjenice na osnovu kojih je odluka o otkazu donešena, to je sud odlučio kao u izreci presude u prvom dijelu prvog stava.

Odredbom člana 122 stav 2 Zakona o radu je propisano da ako sud donese pravosnažnu presudu kojom je utvrđeno da je otkaz nezakonit može obavezati poslodavca da: a) vrati zaposlenog na poslove na kojima je radio ili da ga rasporedi na poslove u skladu sa stručnom spremom i radnim sposobnostima koje posjeduje; b) isplati naknadu štete u visini

izgubljenih plata i drugih primanja koje bi radnik dobio da je radio, umanjene za iznos prihoda koje je ostvario po osnovu rada poslije prestanka radnog odnosa; c) uplati doprinose za obavezno osiguranje.

Budući da tužiteljica posjeduje odgovarajuću stručnu spremu za radno mjesto administrator-referent na protokolu, to je osnovan i zahtjev tužiteljice da je tuženi vrati na radno mjesto koje je obavljala neposredno prije otkaza Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, a u skladu sa odredbom člana 122 stav 2 tačka a) Zakona o radu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Boriše Damjanca od 12.01.2024. godine i dopune nalaza od 20.02.2024. godine, slijedi da tužiteljica, nakon otkaza Ugovora o radu na neodređeno vrijeme kod tuženog, nije bila u radnom odnosu 3 mjeseca (novembar, decembar 2022., te mart 2023 godine), te i 17 radnih dana u mjesecu oktobru 2022. godine jer je radni odnos raskinut 06.10.2022. godine. Tužiteljica je od januara 2023. godine bila zaposlena kod poslodavca ..., a ponovno zasniva radni odnos u aprilu 2023. godine kod poslodavca ... Dakle tužiteljica je nakon 06.10.2022. godine bila tokom 2022. godine bez zaposlenja u kontinuitetu 2 mjeseca i 25 dana, odnosno 17 dana radnih u mjesecu oktobru 2022. godine i 1 mjesec u 2023. godini. Izgubljena zarada u bruto iznosu zajedno sa svim ostalim pravima koja proizilaze iz radnog odnosa iznose 5.769,78 KM (neto plata 3.923,45 KM -tabela broj 5, strana 4 dopunskog nalaza vještaka). Vještak je prikazao na strani 3 dopunskog nalaza u tabeli 1 neto platu za oktobar 2022. godine u iznosu od 833,71 KM, u tabeli broj 2 neto platu za novembar 2022. godine u iznosu od 1.029,91 KM, u tabeli broj 3 neto platu za decembar 2022. godine u iznosu od 1.029,91 KM, te za mart 2023. godine neto platu u iznosu od 1.029,91 KM – tabela broj 4 (a u obračun vještak nije uzeo topli obrok za sporne mjesece, dok je osnovicu prosječne bruto plate vještak utvrdio na iznos od 1.514,58 KM po osnovu bruto plata tužiteljice u mjesecu julu, augustu i septembru 2022. godine, dakle tri mjeseca koja su prethodila mjesecu u kojem je nastupio otkaz Ugovora o radu).

Sud je u cijelosti poklonio vjeru nalazu i mišljenju i dopuni nalaza vještaka ekonomske struke cijeneći iste objektivnim, stručnim i izrađenim na bazi sve raspoložive dokumentacije, a sud je prihvatio i način obračuna prosječne bruto plate tužiteljice kao relevantan i u skladu sa Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 25.01.2010. godine i Aneksa tog ugovora iz 2022. godine.

Budući da je sud našao da je rješenje tuženog broj predmeta: 02.01-02232/22, broj akta: 02.01-01-KA-001 od 07.10.2022. godine, nezakonita odluka te se kao takva poništava, sud je, shodno odredbi člana 122 stav 2 tačka b) i c) Zakona o radu, obavezao tuženog da tužiteljici isplati i naknadu štete u visini izgubljenih plata i da u ime tužiteljice nadležnom Fondu isplati doprinose za obavezno osiguranje za mjesece u kojima tužiteljica nije imala zaposlenje, počev od dana otkaza Ugovora o radu do dana izrade nalaza vještaka u ovom postupku, a kako je to tužiteljica opredijelila konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 12.11.2024. godine, što je u skladu sa nalazom vještaka, odnosno dopunskim nalazom.

Sud je tužiteljici dosudio i zakonske zatezne kamate na dosuđene iznose na ime naknade štete u visini izgubljenih plata shodno odredbi člana 277 Zakona o obligacionim odnosima, ali ne od datuma kako je to tražila tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, nego od 11-og dana u narednom mjesecu za prethodni mjesec kada je tužiteljici trebala biti isplaćena plata od tuženog da je radila, a sve u skladu sa odredbom člana 15 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25.01.2010. godine budući da se plata isplaćuje zaposleniku najkasnije do 10. u mjesecu za rad izvršen u prethodnom mjesecu.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio po osnovu odredbe člana 120 stav 1 ZPP-a budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu. Sud je tužiteljici dosudio ukupan iznos na ime troškova postupka u visini od 1.410,00 KM i to za radnje sastava tužbe po kvalifikovanom punomoćniku-advokatu u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu dana 03.10.2023. godine iznos od 240,00 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 20.02.2024. godine u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 08.11.2023. godine iznos od 120,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 12.11.2024. godine iznos od 120,00 KM (50% iznosa nagrade za nastavak rasprave prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), a sve prema članu 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04), na ime sudskih taksi na tužbu i presudu u iznosu od ukupno 200,00 KM (na tužbu 100,00 KM, na presudu 100,00 KM) po osnovu odredbi Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20), te na ime vještačenja iznos od 250,00 KM.

Sud je odbio zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka za zastupanje na drugom nastavku glavne rasprave dana 06.12.2024. godine jer sud cijeni da je tužiteljica i ranije mogla tražiti da sud naloži tuženom da dostavi organizacioni plan tuženog koji je važio 2009./2010. godine, pa je po ocjeni suda tužiteljica prouzrokovala još jedan nastavak glavne rasprave svojom krivicom te joj ne pripada traženi trošak za tu radnju bez obzira na uspjeh u sporu, a sve prema odredbi člana 122 ZPP-a.

Stoga je sud obavezao tuženog da tužiteljici, na ime troškova postupka, isplati iznos od 1.410,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Kako tuženi nije uspio u sporu, to mu ne pripadaju traženi troškovi postupka.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.